

वत्सरस्य मुहूर्ताः ॥ २ ॥ स सहस्रतमे संवत्सरे । सर्वोऽत्यपवत स यः सोऽत्य-
पवतायमेव स वायुर्योऽयं पवतेऽथ यं तं पाप्मानमत्यपवतेदं तहरीरं क उ त-
स्मै मनुष्यो यः सहस्रसंवत्सरमवरुन्धीत विद्यया ह वाऽएवंवित्सहस्रसंवत्सर-
मवरुन्दे ॥ ३ ॥ सर्वा एवैता इष्टकाः साहस्रीरूपासीत । रात्रिसहस्रेण-रात्रिसह-
स्रेणैकैकां परिश्रितः सम्पन्नामुपासीताहःसहस्रेणाहःसहस्रेणैकैकामहर्भाजमर्धमा-
ससहस्रेणार्धमाससहस्रेणैकैकामर्धमासभाजं माससहस्रेण-माससहस्रेणैकैकां मास-
भाजमृतुसहस्रेणऽर्तुसहस्रेणैकैकामृतुभाजं मुहूर्तसहस्रेण-मुहूर्तसहस्रेणैकैकां मुहूर्-
तभाजः संवत्सरसहस्रेण संवत्सरं ते यऽएतमेवमग्निः संवत्सरेण सम्पन्नं विदुः
सहस्रतमीः ह्यस्य ते कलां विदुरथ यऽएनमेवं न विदुर्न ह्यस्य ते सहस्रतमीं
चन कलां विदुरथ य एवैवं वेद यो वैतत्कर्म कुरुते स द्वैवैतः सर्वं कृत्स्नं प्रा-
जापत्यमग्निमाप्नोति यं प्रजापतिराप्नोत्तस्मादेवंवित्तप एव तप्येत यदु ह वाऽए-
वंवित्तप तप्यतऽआ मैथुनात्सर्वः ह्यस्य तत्स्वर्गं लोकमभिसम्भवति ॥ ४ ॥ त-
देतदृचाभ्युक्तम् । न मृषा श्रान्तं यद्वन्ति देवा इति न द्वैवैवं विदुषः किं चन
मृषा श्रान्तं भवति तथो ह्यस्यैतत्सर्वं देवा अवन्ति ॥ ५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [४.४.] ॥

अथादेशा उपनिषदाम् । वायुरग्निरिति ह शाकायनिन उपासतऽआदित्यो
ऽग्निरित्यु द्वैकऽआहुर्थ ह स्माह श्रौमत्यो वा ह्यलिङ्गवो वा वायुरेवाग्निस्त-
स्माद्यद्देवाधर्युरुत्तमं कर्म करोत्यथैतमेवाप्येतीति ॥ १ ॥ शाखायनिरु ह स्माह ।
संवत्सर एवाग्निस्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो वर्षा उत्तरः शरद-
तुर्मध्यमात्मा हेमन्तशिशिरावृतू पुहं प्रतिष्ठा वागग्निः प्राणो वायुश्चक्षुरादित्यो म-
नश्चन्द्रमाः श्रोत्रं दिश आपो मिथुनं तपः प्रतिष्ठा मासाः पर्वण्यर्धमासा नाड्यो
ऽहोरात्राणि रजतसुवर्णानि पत्राणि स एवं देवानप्येतीति संवत्सरोऽग्निरित्यु
द्वैव विद्यादेतन्मयो भवतीति त्वेव विद्यात् ॥ २ ॥ चेलक उ ह स्माह शाण्ड-